

na mestu požara, da so nesrečo omejili in preprečili, da niso plameni preskočili na bližnje zupnišče in gospodarska poslopja posestnika M. Žumra. Na pomoč pribrzeli so oti opremo Hranilnice, dočim je zgorel inventar Prosvetnega društva. Požar je povzročil najhujši kratak stik. Usodepolno je bilo, ker ni bilo ob pojavu ognja nobene osebe v poslopu.

V Razborju pri Slovenjgradcu je zgorela cementna delavnica Ivana Glasenčnika, ki trpi škodo 30.000 din. Delavnica je bila čisto v samotnem jarku.

Pri Sv. Križu nad Litijo je nočni ogenj zajel gospodarsko poslopje Hranilnice in posojilnice pod cerkvijo. Zgorela je avtogaraža in z njo vred dva avtomobila, ki sta služila za prevoz na progi Litija—Sv. Križ. Vzrok požara skušajo dognati orožniki.

Preobila pijača vzrok uboja. V Ložanah pri Sv. Marjeti ob Pecnici sta se podala na hlev k počitku v pijanem stanju 33-letni hlapec Janez Slamič in potujoči brusač Filip Čepe. Po Slamičevi izpovedi je prišlo med obema do prepira, v katerem je dobil hlapec od brusarja neko kovinasto posodo v glavo. Nasilno postopanje je Slamiča tako razjutilo, da je smrtno zabodel v srce Čepeja in se sam javil orožnikom.

Z lažjo o smrti se je dokopal do dveh tisočakov. K Antonu Škrbineku, lesnemu trgovcu v Selnici ob Dravi, je prišel mlad fant in mu izročil pismo. V pismu prosi Škrbinekov prijatelj Ivan Jarc z Zg. Boča, naj mu posodi 1000 din, ker mu je umrl oče. Lesni trgovec je dal neznanu celo 2000 din, a je zvedel že drugi dan za tem, da se stari Jarc še veseli življenja in ga je tujec z lažjo o smrti potegnil za dva jurja. Te dni je opazil Škrbinekov sin v Mariboru sleparja ter opozoril nanj stražnika, kateri ga je prijel. Gre za komaj 19-letnega Petra Kremlja od Sv. Duha na Ostren vrhu, ki je v par dneh zapravil dva tisoč dinarjev.

Zganje povzročilo smrt. Najemnik Jurij Račnik iz St. Danijela nad Muto je bil zaposlen s podiranjem smrek pri posestniku Uršniku. Po končanem delu je postregel Uršnik Račniku z žganjem. Med govorom je Račnik razodel, da ima doma bolno živinčce, katerega bi moral zdraviti z volčjim korenem, namočenim v žganje, a ga nima. Uršnik mu je dal zdravilo pod svarišlom, da žganja, v katerem se je namakal volčji koren, nikakor ne sme piti. Račnik pa je kljub svarišlu potegnil iz steklenice in je doma umrl na posledicah zastrupljenja.

Predrzen vlom sredi Celja. Drzen vlom je bil izvršen v Celju v stanovanje lastnice kavarne »Evrope« Helene Krušičeve na Kralja Petra cesti. Vlomilec je ukradel iz predala miznice 2800 dinarjev gotovine in zlatnine ter nakita za 9690 dinarjev. S plenom se je tat odpeljal s savinjskim vlakom, ker so našli ob progi pri Mariborski cesti dve škatlici od nakita, ki ju je vrgel vlomilec skozi okno vlaka.

Dva od napadalec poškodovana oddana v celjsko bolnišnico. V začetku minulega tedna sta dva moška napadla 26-letnega kočarjevega sina Ignaca Kranjca iz Kačjega dola pri Sv. Petru na

Medvedovem selu ter ga z udarci z ročico močno poškodovala po glavi in levem ramenu. — V nedeljo so neznan moški na Ljubecni blizu Ropanove gostilne napadli 26-letnega delavca Ignaca Karmuzla iz Ogorelca pri St. Juriju ob juž. žel. in ga poškodovali po glavi. Oba poškodovanca so oddali v celjsko bolnišnico.

Radi utaje zaupanega denarja 12 let robije in trajna izguba častnih pravic. Dne 29. januarja je bila pred okrožnim sodiščem v Murski Soboti razprava proti bivšemu oficijalno okrajnega sodišča Friderihu Stefanu, ki je od leta 1927 do leta 1939 kot državni uslužbenec poneveril preko 700.000 din zaupanega mu denarja. Ker je bil Friderich po vsej okolici Murske Sobotice dobro znan, je za razpravo vladalo tako zanimanje, kakor še doslej za nobeno v tem kraju in je bila razpravna dvorana ves čas, od 8 do 19.30, nabito polna. Obdolženec je bil ves čas uslužben v Murski Soboti. Poleg rednih službenih dohodkov je imel redne mesečne dohodke tudi kot tolmač madžarskega jezika, zato so njegovi dohodki znašali mesečno okrog 4000 din; ko pa so se uradništvo plače znižale, so se tudi njegovi dohodki skrčili na 2500 din. Ko se je poročil, mu je tudi žena prinesla 210.000 din dote, s katero si je postavil lasten dom. S temi dohodki bi obdolženec lahko primerno shajal, vendar pa se s poštenim zaslužkom ni zadovoljil. Obdolženec je priznal skoraj vse utaje. Zagovarjal pa se je, da ga je v tako nesrečo pahnila lahkomišelost, ker je bil ves srečen, če je lahko v družbi visokih uradnikov pil z njimi bratovščino. Za vsa kazniva dejanja je bil Friderich obsojen na 12 let robije in na trajno izgubo častnih državljan-skih pravic.

Ostro kaznovan izgovor s »hišno preiskavo«. Kovaški pomočnik Jožef Fideršek in delavec Anton Canjkar, oba iz Savcev, sta vdrla lani novembra v hišo posestnika Jožefa Marina, katerega sta podrla na tla ter mu odvzela samokres in nekaj denarja. Mlada zločinca sta se izgovarjala v minulem tednu pred mariborskim velikim senatom, da sta hotela izvršiti le nekako hišno preiskavo. Obsojena sta bila: Fideršek na dve leti in pol težke ječe, Canjkar pa na dve leti težke ječe.

Obsodba za uboj v pijanosti. 37-letni posestnik Franc Ogorevc z Malega vrha v občini Globoko pri Brezicah je 23. decembra 1939 doma kuhal žganje in bil okajen. Ko je zvečer v sobi čakal na večerjo, je potikal na okno pijani Anton Škofca. Ogorevc in Škofca sta pričela najprej miren razgovor, ki se je pa prelevil v prepir, ker je hotel imeti Škofca steklenico žganja. Prišlo je do prepira, v katerem je Ogorevc s kuhinjskim nožem zabodel Škofco v levo stran prs in mu je prebodel srce. Zabodeni je obležal na mestu mrtve. Pri sodni obravnavi v preteklem tednu v Celju se je zagovarjal Ogorevc s silobranom in je bil obsojen na štiri leta težke ječe, na plačilo povprečnine 500 din in na odškodnino Škofčevi vdovi 1300 din. Obsojeni je sodbo sprejel.

Ali si že obnovil naročnino?

Kratke tedenske novice

Izredno huda zima v Dalmaciji je uničila okrog Splita proti koncu januarja oljčne nasade in je tako omamila ribe v morju, da je bila vsa površina pokrita z njimi in so jih ljudje lovili kar z rokami.

Nemški kancler Hitler si je prizadeval, da bi v svojem berlinskem govoru 30. januarja ob priliki sedemletnice, odkar je prišel na oblast narodni socializem, opravičil dela, ki jih je Nemčija v teku sedmih let izvedla. Ta dela so takšna, da so prisilila Veliko Britanijo in Francijo, prijeti za orožje z namenom, da odstranita narodno-socialistični režim v Nemčiji.

Romunsko olje in Italija. Italija dobiva letno 800.000 ton olja iz Romunije. Sedaj se je gospodarski zastopnik Nemčije, dr. Clodius, ki vodi pogajanja z Romunijo, odpeljal v Italijo, da bi italijansko vlado pregovoril, naj bi Italija odstopila Nemčiji večji del tiste količine olja, ki ga uvaža iz Romunije.

Radi različnih bolezni in nesreč je umrlo na zapadnem bojišču 700 angleških vojakov. V bojih z Nemci je padlo na Maginotovi črti v štirih mesecih samo štirje angleški vojaški in trije častniki.

Angleška križarka »Ajax«, ki se je udeležila bitke z nemško oklopnico »Admiral Speer« v južnoameriških vodah, se je vrnila v minulem tednu v angleško vojno pristanišče Plymouth.

General Sivo, ki je poveljnik finske civilne obrambe, je izjavil, da so sovjetska letala v 650 poletih vrgla nad 21.000 bomb ter ubila 407 civilistov. V 24 primerih so sovjetski letalci napadli bolnišnice in cerkve. Računa se, da je zrušenih doslej 300 sovjetskih letal.

Najhujši napad na finko Mannerheimovo obrambo črto so izvršili in bili odbiti sovjetski vojaki 1. februarja. Napad je bil pripravljen s šesturnim topovskim ognjem. Po topovski pripravi so se spustile v napad najprej oklopne sile, tem so sledili tanki s strojnimi in oklopni avtomobili. Kljub tolikemu kritju pa je bila ruska pehota poražena.

»Dolina smrti« se imenuje na Finskem ozemlje, kjer so Finci popolnoma porazili 163. in 44. sovjetsko divizijo.

Svedska je kupila za Finsko v Ameriki 150 letal, katere bodo odposlana v najkrajšem času.

Belgija Finski. Belgijska vlada je sklenila, da pošlje Finski denarno podporo v znesku dveh milijonov frankov. Podpora bo poslana na naslov Rdečega križa.

32 petnikov je zgorelo v avtobusu radi eksplozije bencinskega tanka v mestu Toluca, 65 km južnozapadno od mehiške prestolnice.

Tonaža modernih ladij Zedinjenih ameriških držav znaša 980.000 ton, zastarelih pa 228.000 ton. Po teh podatkih ameriška mornarica ni močnejša kot nemška in japonska skupaj. Nemška in japonska sta posebej glede podmornic in rušilcev močnejši kot Amerika. Ameriška vojna mornarica je za malenkost slabša kot nemška in japonska mornarica skupaj.

Za varnost na železnica

Če je prijetno naslanjati se skozi okno železniškega voza, kadar vozi vlak z brzino petdesetih, šestdesetih kilometrov na uro, je to kaj tvegano ravnanje, če vozi vlak z brzino sto ali več kilometrov. Zato uvažajo železniške uprave sedaj čedalje bolj zaprte vagone s posebnimi napravami za zračenje. Električni vlak »Breda«, ki je pred kratkim dosegel nov hitrostni rekord za Italijo z več nego 200 km na uro, ima trdno zaprta okna, posebna naprava skrbi za to, da pride vsako uro v voz nad 4000 kubičnih metrov svežega, primerne segretega ali ohlajenega zraka. Poleti je zrak v vozu stalno za šest stopinj hladnejši nego zunaj, pozimi pa ima stalno dvajset sto-

Av gust Šenoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

*

Kočija za kočijo je prihajala pred mestno hišo, ljudje so izstopali, hiteli po stopnicah gor.

Ednajst je ura. Rdeči imajo devetdeset, beli sedemdeset glasov. Andrič se je zadržal na svojega pisarja:

»Pa kje so? Kje so? Še jih ni! Ali jih še ni?«

Pisar je skomignil z rameni, Bradič pa se je po vračje nasmešil.

Pol dvanajst je že minulo. Zdaj so tudi že kmetje, ki so spadali pod mesto, oddali svoje glasove, rdeče listke. Plaho so izgovarjali svoja imena, plaho gledali v gospe pri komisiji. Da morajo rdeče listke oddati, to vedo; kdo je na teh listkih in koga volijo, tega ne vedo. Ne znajo ne pisati ne brati. Novo gosposko? Kakšno? Bog si ga vedi! — Samo Jelenjčanov še ni bilo. Kje so? Bog vedi! Župan Janko se je sicer privlekel in je oddal odprt bel listek za staro gosposko čes:

»Jaz sem gosposki zmerom pokoren.«

»Pa kje so Jelenjčani?« ga je vprašal oni stari go-spod pri komisiji.

33

»Ne vem, vaša milost!« je odgovoril Janko in se nemumno nasmejal, »zapovedal sem jim, pa še nobenega ne vidim.«

Bradič se je škodoželjno nasmešnil, Andrič je samo ustnice stisnil. Rdeči imajo zdaj sto, beli osemdeset glasov. Bradič se je razkoračil. Kadar koli je šel kak rdeč volilec mimo njega, mu je prijazno pokimal:

»Živio! Naši smo!«

Ko je Galovič prišel gledat, kako stvar stoji, je mahnil Bradič z glavo in roko čes:

»Bene, amice! Ha, ha, ha! Rdečih sto, belih osemdeset! Sva že na dobrem. Jutri bova midva v tej hiši vladala.«

Zdaj je volitev zastala, ko da je nastal mir pred viharjem. Nikogar ni bilo več. Tudi Jelenjčanov še ni bilo. Zdaj pa — glej jih! Pripeljali so se. Na klobukih so jim rdeči listki. Na prvem vozu sedi Mikica in drži zastavo. Obstali so, iz krčme so prihiteli rdeči, pred njimi Galovič:

»Živeli Jelenjčani! Živeli Jelenjčani!«

Janko se je izgubil, Mikica pa je veselo skočil z voza.

»No,« ga je vprašal Galovič, »koliko si jih pripeljal?«

»Trideset. Ne več in ne manj.«

»Ali je vse dobro?«

»Dobro! Zvonili bodo nekomu za pogreb!«

Dve večji nesreči radi zime

Dvojna smrtna nesreča pri kopanju zemlje za opeko

Na Zgornji Ložnici pri Žalcu se je zgodila pri delu za opekarno inž. Unger-Ulmann dvojna smrtna nesreča. Opekarniška delavca Fr. Verdev s Plevne pri Žalcu in Pavel Maloprav s Polzele sta kopala zemljo blizu opekarnice za izdelovanje opeke. Verdev je podkopaval zemljo šest metrov na dolgo in je bil že en meter daleč. Maloprav je bil zaposlen z odmetavanjem izkopane zemlje. V bližini Verdeva in Maloprava sta dva druga delavca sekala zmrznjeno zemljo. Od teh udarcev se je pol drugi meter debela plast zemlje zrušila na Verdeva in Maloprava in ju pokopala pod seboj. Vsi, ki so bili očitviči nesreče, so priskočili na pomoč in so začeli izkopavati zasuta. Reševalno delo je trajalo eno uro, a medtem sta se ponesrečenca že zadušila in jima tudi zdravnik ni mogel več pomagati.

Verdev je zapustil ženo in enega sinčka, Maloprav pa pet neposkrbljenih otrok.

Dvojna smrtna nesreča je bolešno odjek-

nila po vsej okolici, kateri se smilita tako hudo prizadeti delavski družini.

Led odtrgal štiri mline na Dravi

Proti koncu minulega tedna bi bil postal most čez Dravo pri Ormožu skoraj žrtev hudega pritiska hlobovja razbitega mlina in po reki plavajočega ledu. Radi kopičenja ledu se je zaježila voda pri obrežnih mlinih med Ormožem in Obrežom, ki so last g. Sadravca in Jeranina, tako, da je pritisk mlina odtrgal in so odplavali naprej po Dravi. Tri mline so odnesli valovi lepo pod mostom naprej, četrta se je razbil ob mostnici. Nekaj časa je bilo videti, da bo z ledenimi ploščami ojačeno hlobovje razbitega mlina porušilo most. Na srečo je uspelo gasilec in drugim domačinom, da so zadelana mostišča oprostili prehodu pritiska in oteli veliki most. Omenjeni trije celi mlini so se sigurno kje zaustavili na poti proti Varaždinu in jih bodo že s časom spravili nazaj na prvotna mesta. Povzročena škoda pa bo vendarle znašala okrog 100.000 din.

Po svetu

Nekaj o razmerah v Berlinu v hudi zimi. V zadnjih dneh so imeli v Berlinu 30 stopinj Celzija mraza. Ta huda zima je presneto nedobrodošla v tem letu, ko se kaže povsod po Nemčiji pomanjkanje premoga. Kljub vsem poskusom, katere so napravili, da bi preskrbeli nemško prestolnico s kurivom, jim to ni uspelo. V Berlinu so cele skupine hiš, v katerih že nad deset dni ni bilo zakurjeno; v mnogih pa so kurili nezadostno. Največja težava v Berlinu je razdelitev premoga. Sneg in zima ovirata berlinski cestni promet prav tako kot promet na železnicah. Dalje zadeva v živo vse sloje v Berlinu pomanjkanje krompirja, katerega ne upajo prevažati v strahu, da bi ne zmrznili. Najbolj pa trpijo Berlinčani radi pomanjkanja obleke in obutve, katero je mogoče dobiti samo na karte.

Posebno premeteni so si pomagali na ta način, da so kupovali kopalne obleke, katere niso na karte, in jih nosijo kot spodnjo obleko. Zopet drugi so kupovali črno sukno z izgovorom, da ga potrebujejo za zatemnitev oken v noči, v resnici pa so si dali iz sukna napraviti obleke. Oblast pa je zvedela omenjeni zlorabi in ju je prepovedala. Po vsem rajhu in posebno še v Berlinu se je skrčil promet z avtomobili. Število avtomobilov, ki

je znašalo lani septembra v Berlinu 232.062, se je skrčilo 1. januarja 1940 na 61.536 in znaša komaj še eno četrtno prejšnjega stanja.

Ojačenje vojaške vzgoje nemške mladine. Po poročilih iz Nemčije bodo nemške mladinske organizacije preosnovali v tem smislu, da bodo za bodoče sprejemali v organizacije že desetletne dečke in deklice. To mladino bodo vežbali po posebnih programih, da bo poprej sposobna za sodelovanje glede vojne delavnosti celotnega naroda.

Edino živo bitje, ki je na boljšem v sedanji vojni. Med vsemi živimi bitji, katerim pri naša sedanja vojna korist, so kiti. V lovskem času, ki pričinja ravno sedaj, bodo imeli kiti manj zasledovalcev kakor v mirnem času. Lovci na kite se odpravljajo na lov v južna ledena morja oktobra, kjer vsako leto s pomočjo vedno izpopolnjenih pripomočkov polovijo vedno več teh ogromnih sesalcev. V teku zadnjih dveh lovskih dob sta samo dva čolna nemških družb ulovila in izrabila 6000 kitov. Ti družbi sta bili v službi nemške vlade in sta prejeli visoke nagrade, ker sta ulovili toliko kitov. Za Nemčijo je bil lov na kite, odkar je na vladi Hitlerja, važno sredstvo, da si je preskrbela znatne zaloge masti. Vse

olje, katerega so pridobili iz kitov, je ostalo v Nemčiji. Iz kitovega mesa pa so izdelali konzerve. To leto pa ne bodo nemški kitolovci zastopani po južnomorskih loviščih krog južnega tečaja in bodo lovili samo Norvežani, Američani in Japonci.

Pomoč Poljakom. Vojna je Poljsko hudo zadela. Velika je beda tistih, ki so pobegnili iz svoje domovine, nič manjša pa tudi stiska onih, ki so ostali doma. Vatikanski radio je nedavno opisal to bedo ter opozoril svet na stanje poljskega ljudstva. Že prej so škofje Zedinjenih držav Severne Amerike poučili svoje vernike o bednem stanju Poljakov ter začeli z akcijo za nabiranje sklada v pomoč Poljakom. Te pomoči bi naj bili deležni ne samo poljski begunci, marveč tudi tisti, ki so ostali doma. V svojem proglasu škofje izjavljajo: Stiska je tako velika, da je takojšnja pomoč nujno potrebna.

Umrli s. Marija, kakor je objavilo 20. januarja t. l. predstojništvo samostana karmeličank v Lisieuxu. S. Marija je bila kot najstarejša hči pobožnih staršev Martin rojena 22. februarja 1860, v samostan je stopila leta 1886. Bila je sestra sv. Terezije od Deteta Jezusa, katero je skrbno pripravila na prvo sv. obhajilo in birmo in v koje vzgoji je imela veliko in važno vlogo. Njenemu vplivu je pripisati, da je mala svetnica sv. Terezija spisala prelepo knjigo »Povest ene duše«. S. s. Marijo je izgubil samostan karmeličank eno svojih najstarejših članic, med katerimi še živijo dve sestri sv. Terezije: Pavlina in Celina, do čim tretja sestra Leonija živi kot redovnica v Caenu.

Katoliške šole na Kitajskem. Japonsko-kitajska vojna, ki traja že tretje leto, je na mnogih krajih močna ovira za misijonsko delovanje. Vendar pa ga ni — kajpada z malimi izjemami — povsem onemogočila. To velja tudi za katoliške šole, ki večinoma delujejo naprej. Tako n. pr. deluje katoliško vseučilišče v Pekingju. V šolskem letu 1939/40 je na tem vseučilišču vpisanih 1585 dijakov, na pripravnih šoli pa 921, torej skupno 2506 študentov. Od teh je 12% semeniščnikov, odnosno bogoslovcev, drugi pa se pripravljajo za svetne poklice.

Slika izobrazbe sovjetskih vojakov. Finci so sporočili po radiu, da je posebna komisija izprašala 40 sovjetskih ujetnikov, da bi dooznala njihovo znanje o najnovejših političnih dogodkih in stopnjo izobrazbe. Od ujetnikov sta bila označena kot predsednika sovjetske Rusije Stalin in Molotov. Berlin je po mnenju nekega ujetnika prestolnica Francije, neki drugi pa je štel k skandinavskim deželam poleg Finske ter Švedske tudi Turčijo...

»Naprej!« je zagrmel Galovič. »Živeli Jelenjčani!«
»Živio gospod Galovič!« so odvrnili Jelenjčani in šli za svojim kortešem. Mikica se je ustavil pri vratih. Tu ga je iznenada nekdo zagrabil. Pisar se je ozrl, opazil je Luko in se stresel.

»Mikica!« je šepnil berač in niti pogledal ni pisarja, »ali je vse dobro? Ali so vsi za novo gosposko?«

»Vsi,« je šepnil pisar in se izvil beraču, »vsi so naši. Luka, kje si bil?«

»Molči! Ne sprašuj!«

Rdeči so imeli sto, beli osem in devetdeset glasov.

»Umaknite se!« se je napihoval Galovič. »Naši dobri Jelenjčani grede volit. Umaknite se, prosim!«

Galovič je začel z rokami razgrinjati ljudi, da so mogli Jelenjčani naprej.

Jelenjčani so začeli glasovati. Rdeč listek za rdečim je padel, trideset rdečih listkov je padlo v skrinjico. In zazvonilo je poldne — volitve so bile opravljene.

»Servus, domine collega! Zdaj smo vas zapečatili!« je zaklical Bradič Andriču, ki je molče gledal v papir pred seboj.

Luki se je razvedrilo lice. Doslej je stal pri vratih in je strmel nepremično v skrinjico. Zdaj je bilo tri sto goldinarjev njegovih. Kje pa je Mikica? Kar brez sledu je izginil.

»Preštejmo glasove!« je rekel oni stari gospod pri

mizi in odprl skrinjico. »Gospod Galovič! Gospod Bradič! Prosim, glejte, če se prav šteje.«

»Bene, bene!« se je nasmehnil Bradič. »Toliko, da bo po zakonu. Saj vemo itak že, kako stojimo. Sto trideset je naših, osem in devetdeset je vaših. Zmaga je naša!«

Začeli so šteti listek za listkom, devali so bele na en kup, rdeče na drugega.

»Prosim, prosim! Berite imena! Saj niso vsi rdeči listki enaki.«

»Ka-a-aj?« je rekel Bradič in si nataknil naočnike. Pogledal je enega od rdečih listkov in prebledel.

»To ni mogoče!« je pristavil Galovič razjarjeno, Andrič pa je mirno gledal v papir.

»Pa je,« je odgovoril predsednik.

Šteli so in sešteli. Sto glasov je bilo za novo, sto osem in dvajset za staro gosposko, ker so bila na tridesetih rdečih listkih natiskana imena stare gosposke. Jelenjčani so vendarle za staro gosposko glasovali.

»Sluga sem,« se je priklonil Galovič, ki je kar trepetal od jeze, v Jelenjčane pa je siknil: »Lumpi!«

»To — to ni mogoče!« je jecal Bradič in gledal kakor neumen v komisijo. »Protestirali bomo.«

»Da, da, domine collega,« se je nasmejal Andrič, »slabo ste agitirali. Senatorstvo vam je šlo po vodi.«

Bradič ga je ošvignil z ostrim pogledom, vtaknil je

pinj nad ničlo. Razume se samo po sebi, da ima ta zrak tudi vedno zadostno količino vlage.

Mirnost in samozavest Indijancev

Škof Wiple, ki je ok. leta 1900 misijonaril med Indijanci, je pripovedoval sledečo zgodbo, ki označuje mirnost in samozatajevanje Indijancev. V nekem hotelu v Washingtonu je kosilo več indijanskih glavarjev. Ko je eden izmed njih videl, kako je neki beli gospod natresel popra v juho, je tudi on vzel posodico s poprom in ga praveč veliko natresel na svoj krožnik. Ko je začel jesti, je bil navidezno čisto miren, vendar pa so mu, ko je začel poper preveč peči, tekale solze po licih. Njegov sosed